

Abrahamin kutsuminen– Luota Herraan!

1. Moos. 11:27-12:20, 15:4–6; 16:1-4; 17:1-8,15,17

Johdanto: Mitä tarkoittaa luottaminen? Varmuus, että se kehen luotan ei aiheuta pettymystä. Tekee, mitä on luvannut. (Testi: kaadu seisaaltaan taaksepäin – minä otan kiinni. >uskoit, että tein sen mitä lupasin.) Onko sun helppo luottaa Jumalaan? Silloinkin kun et näe, etkä koe Jumalan läsnäoloa?

Jes. 26:4 (näkyviin, ääneen) Ajasta aikaan luottakaa Herraan > Raamatusta voimme lukea ihmisistä, jotka luottivat Herraan, Jumalaan. Samalla tavalla kuin vuosisatoja ja tuhansia sitten oli Jumalaan luottavia ihmisiä, niin just sinäkin voit luottaa tänään Jumalaan. Herra on ikuinen kallio. > Millainen on kallio? Kestävä, ikuinen kallio on ikuisesti kestävä. Vaikka meidän elämämme muuttuu, Jumala pysyy aina yhtä luotettavana ja varmana, aina yhtä täynnä toututta ja armoa. Sen tähden sinunkin kannattaa turvata häneen.

Tänään tutustumme yhteen tavalliseen mieheen, jota Jumala kutsui ja joka luotti Jumalaan, vaikkei nähnyt vielä, mitä Jumala oikein tekee.

Kuva1

Hänen nimensä oli Abraham tai tässä vaiheessa vielä Abram, mutta Jumala muutti hänen nimensä myöhemmin Abrahamiksi, joten kutsumme häntä nyt Abrahamiksi. Hän asui kaupungissa nimeltä Uur. Se oli tuohon aikaan suuri kaupunki ja siellä oli hyvinvointia ja paljon mukavuuksia. Mutta Aabrahamin perhe ei kunnioittanut Jumalaa, palvoivat epäjumalia. (vrt. Joos. 24:2,3,15) Raamattu kertoo kuinka Herra, Jumala kuitenkin kutsui Abrahamia, joka ei vielä tuntenut Jumalaa. Jumala sanoi Abrahamille: **1. Moos. 12:1**

Jumala kehotti Abrahamia liikkeelle, mutta ei kertonut tarkemmin, mihin piti mennä. Kysyiköhän Aabraham: ”Jumala, missä se maa on? En voi lähteä, jos en tiedä, minne olen menossa.” Ei, Abraham ei väitellyt Jumalan kanssa, ei kyseenalaistanut Jumalan kutsua. Hän uskoi Jumalaan, luotti, että Jumala vie hänet perille, vaikkei hän itse tiedäkään, minne on matkalla. Hän oli kuuliainen ja jätti tutut ympyrät ja seurasi Jumalan kutsua; antoi elämänsä Jumalan johtoon.

Olisitko sinä valmis lähtemään, jos Jumala sanoisi lähde, mutta ei kertoisi vielä, että minne? Abrahamin tavoin sinä saat uskoa, että Jumala tahtoo sinullekin vain parasta. Ensinnäkin saat luottaa siihen, että hän antaa syntisi anteeksi, Jeesuksen ristinkuoleman tähden. Saat myös luottaa, että kun Jumala kutsuu sua tekemään jotain tai lähtemään jonnekin, hän on sun kanssasi ja johtaa sua. Vaikka joutuisit jättämään tutut ja turvalliset asiat ja vaikka et tiedä mitä tuleman pitää, Jumala on kanssasi ja se on jännittävää seikkailuakin. Jumala tietää tulevaisuuden, mutta meille hän paljastaa sitä vain askel kerrallaan ja siten opettaa meitä luottamaan Häneen.

Kuva 2

Ketäs kaikki lähti matkaan? Raamattu sanoo, että Abrahamin isä Terah, joka otti mukaansa Abrahamin ja hänen vaimonsa Saara (Saaran nimi oli tässä vaiheessa vielä Sarai, Jumala muutti hänen nimensäkin myöhemmin), sekä Lootin, Abrahamin veljenpojan ja varmasti palvelijoita. Lisäksi tietenkin omaisuutta, teltoja, karjaa, muita käyttötavaroita, mitä tarvitsivat. He matkasivat päivästä toiseen ja viikosta viikkoon, kunnes pääsivät Harraniin, jonne oli noin 1000 km matkaa. Niin kuin Suomen eteläisimmästä kohdasta pohjoisimpaan. Kyllä siinä on aikaa mennyt.

Kartta

Siellä he pysähtyivät, mutta eivät olleet vielä perillä, vaikka jäivätkin asumaan joiksikin vuosiksi. Abraham piti siellä huolta isästään, hänen kuolemaansa asti. Ei hän voinut lähteä jatkamaan matkaa ja jättää läheisiään oman onnensa nojaan. *Omasta perheestä huolehtiminen ei saa jäädä koskaan Jumalan kutsun ja tehtävän alle. Läheisistä huolehtiminen on aina sopusoinnussa Jumalan suunnitelmien kanssa. Jumala todella tahtoo, että sinäkin pidät huolen sinun läheisistäsi, etkä hylkää heitä.*

Abraham huolehti omaisistaan niin kauan kuin he tarvitsivat hänen huolenpitoaan. Hänen isänsä kuoli 205-vuotiaana ja sitten vasta lähti jatkamaan matkaa, mutta otti vielä huolehdittavakseen veljensä pojan Lootin, jonka isä oli kuollut jo aiemmin. Loot oli orpopoika.

Kuva 3 - raamatunkohta

Kun Jumala käski Aabrahamin lähteä uuteen maahan, Jumala antoi Aabrahamille lupauksia: **1. Moos. 12:1-3 näkyviin, ääneen**

Maahan, jonka sinulle osoitan: Jumala lupasi oman maan, jota kutsumme nykyään Israeliksi

Suuren kansan: eli paljon, paljon jälkeläisiä, vaikka Abrahamilla ja Saaralla ei kuitenkaan ollut yhtään lasta, vaikka he olivat jo vanhoja. Näytti siltä, etteivät he koskaan saisikaan lapsia. Kuinka voi olla mahdollista, että heistä voisi polveutua suuri kansa, kun ei heillä itsellään ollut lapsia? Jumala lupasi niin. Saattoiko Abraham luottaa, että Jumala pitää myös tämän lupauksen? *Voitko sinä luottaa, että Jumala pitää lupaukseen, silloinkin kun ne kuulostavat mahdottomilta? Kyllä.*

Siunaan sinua: Jumala lupasi Jumalan hyvyyttä ja apua Abrahamille ja vaikuttaa hänen kauttaan hyvää toisille ihmisillekin. Nimesi on oleva suuri: tarkoitti, että Aabrahamista tulisi hyvin tärkeä mies. Tämänkin lupaus toteutui. Vielä tänä päivänäkin Abrahamin nimeä kunnioitetaan kaikkialla maailmassa. Ei vaan kristityt, vaan juutalaiset ja jopa muslimit, jotka eivät usko Jeesukseen. Siunaukseksi kaikille maailman kansoille. Abrahamin kautta koituisi muille ihmisille, kaikille maailman ihmisille, paljon hyvää. *Kuulutaanko me tuohon sanaan "kaikki maailman kansat"? Kyllä, ihan varmasti. Abrahamin kautta tulee meille asti siunaus.*

*Mikä se siunaus on, mikä yltää meihin asti? Se liittyy Abrahamin sukuun ja Jumalan pelastussuunnitelmaan sen kautta. Abrahamin lapsista, lastenlapsista, lastenlastenlapsista jne. muodostui lopulta Israelin kansa, josta puhutaan Raamatussa. Tuo kansa on Jumalan omaisuuskansa, jonka keskuuteen syntyi Jeesus, eli Jumalan lupaama pelastaja. Vaikka aikaa meni noin pari tuhatta vuotta. Jeesus ja hänen tuoma syntien anteeksiantamus on se siunaus, minkä Jumala jo lupasi Aabrahamille. Jokainen ihminen, kaikkialla maailmassa, joka uskoo Jeesukseen, on osallinen siunauksesta Jeesuksen kautta, anteeksiantamuksesta, todellisesta turvasta, ilosta, rauhasta, taivaasta, jonka Jeesus antaa omilleen. Sinullekin, joka Häneen uskot. Niin kuin kohtamme sanoi: **Jes. 26:4** Kaikille ihmisille kaikkina aikoina todellinen turva on Herrassa. Häneen kannattaa luotta aina ja ikuisesti.*

Abraham oli osa Jumalan suunnitelmaa, osa sukua, josta Jeesus syntyi.

Kuva 4

Abraham lopulta pääsi siihen maahan, johon Jumala lupasi hänet viedä, yli 2000 km sieltä hänen kotoaan Uurista. > **1. Moos. 12:7** Sitä sanottiin Kanaanin maaksi ja myöhemmin sitten Israeliksi. Abraham rakensi alttarin ja kiitti Jumalaa. Abraham sai kohdata Jumalan ja luottaa kaikessa Häneen; hän oli kiitollinen siitä, että Jumala toi hänet uuteen maahan.

Mutta Abrahamillakin oli hetkiä, jolloin hän ei luottanut Jumalaan. Kerran tuli nälänhätä, eikä ollut tarpeeksi ruokaa. Pystyisikö Jumala pitämään Abrahamista huolen, vaikka ei ollut ruokaa? Kyllä, mutta Abraham ei luottanut Jumalaan. Hän lähti Egyptiin, jossa olisi ruokaa. Se ei kuitenkaan ollut se maa, jonka Jumala oli sanonut antavansa hänelle ja Abraham joutui ongelmiin.

Kuva 5

Abrahamin vaimo Saara, oli hyvin kaunis. Aabraham pelkäsi, että jos Egyptin miehet näkevät kuinka kaunis hän on, he tappavat Abrahamin ja ottavat Saaran itselleen. Niinpä hän sanoi Saarelle, että sano, että sä olet minun sisareni, niin he eivät tapa minua. *Oliko oikein sanoa niin? Ei. Se oli valehtelemista.* Kun Egyptin kuninkaalle paljastui, että Abraham oli valehdellut, hän oli hyvin, hyvin vihainen ja lähetti Abrahamin kiireesti takaisin kotiin, pois Egyptistä.

Abrahamista ei näyttänyt vaikealta totella Jumalaa silloin, kun hän lähti kodistaan, mutta nälänhädän aikaan oli. Hän, Jumalaan uskova mies, oli valmis valehtelemaan. *Välillä meidänkin on vaikea luottaa Jumalaan. Jokainen joudumme kiusauksiin toimia vastoin Jumalan tahtoa ja lankeamme tekemään väärin, oman tahdon mukaan. Me ollaan sellaisessa taistelussa, että Jumalan vihollinen haluaa saada minut ja sinut pelkäämään ja pois Jumalan luota ja se houkuttelee syntiin. Jumala kuitenkin tahtoo auttaa meitä kestämään kiusaukset, mutta hän on valmis myös antamaan anteeksi ja palauttamaan meidät Hänen luokseen.*

Aabrahamin kutsuminen 1. Moos. 11:27-12:20, 15:4-6; 16:1-4; 17:1-8,15,17 – Luota Herraan!

Voi olla, että luotat Jumalaan, että hän varjelee sinua liikenteessä, mutta et luotakaan siihen, että hän auttaa sinua koulussa matikan kokeissa, parempi ois luntata. Jos olet tehnyt läksysi hyvin ja kerrannut kokeisiin, voit luottaa, että Jumala auttaa sua kokeissakin. Voit rukoilla, että Jeesus, mä oon nyt lukenut kokeisiin, auta sinä nyt minua tässä, että mä osaan ja muistan kaiken oleellisen, mitä mun tarvii muistaa. Luota, että Hän auttaa sinua. Kun toimit oikein ja rehellisesti.

Abrahamin oli monta kertaa valittava, luottaisiko hän Jumalaan vai valitsisiko oman tien, joka olisi sitten lopulta kuitenkin murheen tie.

Kuva 6

Abraham vähän kapinoi Jumalaa vastaan siitäkin, että Jumala ei ollut antanut hänelle lasta, ja hän oli jo vanha mies – vaikka Jumala oli luvannut tehdä hänestä suuren kansan. Eräänä yönä Jumala lupasi Abrahamille, että hän saa pojan. Herra vei hänet ulos ja sanoi: **1. Moos. 15:5** Pystyykö joku laskemaan tähtien määrän? Ei. Lukematon määrä, niin paljon ettei voi laskea. ”Abram uskoi Herran lupaukseen, ja Herra katsoi hänet vanhurskaaksi.” **1. Moos. 15:6** *Mitä tarkoittaa vanhurskas? Jumalalle kelpaava, Jumalan hyväksymä. Kun hän luotti Jumalaan, hän kelpasi Jumalalle. Ei hänen omien tekojensa tai viisautensa tähden, vaan uskomalla Jumalaan. Samoin sinäkin kelpaat Jumalalle, juuri sellaisena kuin olet, kun uskot Jeesukseen, saat syntisi anteeksi Hänen ristinkuolemansa tähden, ja olet Jumalalle kelpaava.*

Saiko Abraham pojan?

Kuva 7

Vuodet vierivät, eikä heille syntynyt lasta. Saara sanoikin Abrahamille, että minä olen jo vanha enkä ole saanut lasta, ota orjattareni Haagar toiseksi vaimoksi ja antakoon hän sulle pojan. Oliko se sitä, mitä Jumala tahtoi? Ei. Jumala ei ollut käskennyt tekemään niin. Se oli kauhean väärin. Mutta Haagarille ja Abrahamille syntyi poika, Ismael. Abrahamille ja hänen perheelleen tuli kuitenkin paljon ongelmia sen myötä. Myöhemmin Jumala puhui jälleen Abrahamille sanoen, että Saara synnyttää pojan. Abraham naurahti ajatellessaan, että voiko hälle, joka on jo 100-vuotias vielä syntyä poika ja voiko 90-vuotias Saara synnyttää? Mutta ajallaan tapahtui juuri niin, kuin Jumala oli luvannut. Jumalan lupauksiin voit aina luottaa, vaikka kestäisi kuinka kauan tahansa, ennen kuin se tapahtuu. Mitä Abrahamin ja Saaran pojan syntymä toi mukanaan, siitä puhumme ensi viikolla... Muista, että kannattaa tänäänkin luottaa Jumalaan ja olla hänelle kuuliainen. Jumala tekee sen, mitä on luvannut. Hän on todellinen, ikuinen, turvasi. **Jes. 26:4**

Raamattuvisa – Onko väite oikein vai väärin?

1. Abrahamin nimi oli ensin Aatami. *(oikein / väärin)*
2. Abraham asui kaupungissa nimeltä Kaana. *(oikein / väärin)*
3. Jumala kehotti Abrahamia lähtemään maahan, jonka Jumala hänelle osoittaa. *(oikein / väärin)*
4. Abraham sanoi Jumalalle, ettei hän voi lähteä, jos ei tiedä, minne on menossa. *(oikein / väärin)*
5. Matkaan lähti Abrahamin lisäksi hänen vaimonsa Saara, isänsä Terah ja veljenpoikansa Loot.
(oikein / väärin)
6. Matkalaiset pysähtyivät pidemmäksi aikaa Harraniin. *(oikein / väärin)*
7. Abraham ei välittänyt isästään eikä muista läheisistään. *(oikein / väärin)*
8. Läheisistä huolehtiminen on Jumalan tahdon mukainen asia. *(oikein / väärin)*
9. Jumala lupasi Abrahamille maan, suuren kansan, siunauksen, suuren nimen ja siunauksen myös kaikille kansoille. *(oikein / väärin)*
10. Jeesus on se siunaus, joka yltää kaikille kansoille ja meillekin. *(oikein / väärin)*
11. Nälänhädän keskelläkin Abraham luotti Jumalaan. *(oikein / väärin)*
12. Jumala käski Abrahamia lähtemään Egyptiin. *(oikein / väärin)*
13. Abraham ja Saara saivat paljon lapsia. *(oikein / väärin)*
14. Jumala lupasi antaa Abrahamille pojan, vaikka hän oli jo vanha mies. *(oikein / väärin)*
15. Jumala lupasi, että Abraham saa jälkeläisiä yhtä paljon kuin puissa on lehtiä. *(oikein / väärin)*
16. Jumalaan voit luottaa aina. *(oikein / väärin)*
17. ”Ajasta aikaan luottakaa Herraan, sillä Herrassa on turva, Herra on ikuinen kallio.” Jes. 26:4
(oikein / väärin)

Essi ja Elmeri

Abrahamin kutsuminen

- ennen opetusta

Essi: Arvaapa Elmeri, millaista postia mä tänään sain?

Elmeri: Varmaan hirveen ison laskun jostain sun vaateostoksista.

Essi: No, en todellakaan!

Elmeri: Ehkä sitten mainoksia.

Essi: Kyllä niitäkin tuli. Mutta mä sain mun serkulta kutsun tulla kesälomalle Lappiin. Koko perheenäkin voitais mennä sinne.

Elmeri: Vau! Meinaatko lähteä?

Essi: Totta kai, jos vain äiti ja iskäkin lähtee. Se olisi ihan erilainen kesälomareissu kuin koskaan.

Elmeri: Arvaapa minne mun serkut on lähdössä, ehkä joskus syksyllä?

Essi: Varmaan Kanarian saarille.

Elmeri: Ei, vaan Keniaan!

Essi: Täh, mitä ne Afrikkaan menee?

Elmeri: Niiden äiti ja iskä on saanut kutsun lähteä sinne.

Essi: Kuka heidät on kutsunut?

Elmeri: He kertoi, että Jumala on kehottanut heitä lähtemään sinne.

Essi: Saiko he Jumalalta kirjeen, vai näkikö he Jumalan?

Elmeri: Älä viitti Essi! Ne on tietty rukoillut ja lukenut Raamattua ja Jumala on heille puhunut, että heidän pitäisi lähteä Afrikkaan

Essi: Mitä ne siellä tekee?

Elmeri: Kertoo Jeesuksesta. Vaikkei ne varmaan etukäteen oikein tiedä, mitä kaikkea tuleman pitää.

Essi: Miten joku voi lähteä kauas vieraaseen maahan ihan noin vaan, vaikka olosuhteet siellä on ihan erilaiset kuin täällä? Minusta se ois pelottavaa....

Elmeri: Ne luottaa kaikessa Jumalaan, joka on heidät kutsunut. He usko, että Jumala johtaa heitä ja pitää heistä huolen...

Essi: Huh, huh! Mä en uskaltais lähteä. Mulle reissu Lappiin on varmaan ihan riittävä.

Elmeri: Jos kutsun antaja on luotettava, niin eikös silloin oo turvallista mennä...

Essi: Joo, niin kai. Mut mä ainaskin tartte sitä, että mun luottamukseni vois kasvaa, joten eiköhän kuunnella opetus.

Essi ja Elmeri

Abrahamin kutsuminen

- opetuksen jälkeen

Elmeri: Nytpä kuultiin aikamoisen rohkeasta ja luottavaisesta kaverista!

Essi: Todellakin! Abraham oli kyllä aika teräsmies! Lähti ulkomaille, tietämättä minne oli ees menossa. Luotti yksin vaan Jumalaan, joka oli hänet kutsunut.

Elmeri: Niinpä! Mäkin haluisin olla yhtä rohkea kuin Abraham! Minnekähän päin maailmaa Jumala mut lähettää?

Essi: Sitäpä ei vielä tiedetä, mikä Jumalan suunnitelma sun elämälle on. Voi olla, että sä tarttet sitä rohkeutta ja luottamusta Jumalaan ihan täällä Suomessakin ja jo ihan lähipiirissäkin.

Elmeri: Totta! Minusta usein tuntuu, että mä en pienissä asioissakaan uskalla luottaa Jumalaan.

Essi: Mut voidaan rukoilla, että Jumala auttaisi meitä luottamaan kaikessa häneen. Muistatko muuten, miten se raamatunkohta meni?

Elmeri: Öööh, tuota. Menikö se jotenkin, että lähde matkaan, Jumala on kanssasi?

Essi: Ei ihan niin... Se meni näin: "Ajasta aikaan luottakaa Herraan, sillä Herrassa on turva, Herra on ikuisen kallio."

Elmeri: Miten sä voit muistaa?

Essi: Mä oon kuullut sen jo aiemminkin ja mulla vaan on niin hyvä muisti.

Elmeri: Se on kyllä hyvä muistaa, että meidän ei tarte ajatella, että meidän pitäis olla niin kuin Abraham, vaan saadaan jättää oma elämämme Jumalan haltuun ja luottaa, että Jumala on turvamme aina.

Essi: Eipä se Abrahamkaan aina jaksanut Jumalan luottaa, vaan teki ihan tyhmiä juttuja.

Elmeri: Niinpä! Mutta se on varmaa, että Jumala tekee sen, mitä on luvannutkin. Ja rakastaa meitä silloinkin, kun me ei jakseta luottaa Häneen.

Essi: Joo, onneksi Jumala on uskollinen, aina! Nyt mä ymmärrän myös, miten ne sun serkut uskaltaa lähteä sinne Keniaan. Ne luottaa Jumalan samalla tavoin kuin Abraham.

Elmeri: Joo, mut rukoillaan heidän puolestaan, että heillä menisi siellä kaikki hyvin!

Essi: Ja mun Lapsin reissuakin saa muistaa rukouksin.

Elmeri: Jeps, niin teen. Kiitetään siitä, että saadaan Jumalaan luottaen mennä eteenpäin, tuli vastaan mitä tuli.